

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det var fru Lone Dybkjærs meget positive tale, som bringer mig herop, fordi jeg synes, at både fru Lone Dybkjær og hr. Erling Olsen får vendt denne sag til en meget interessant debat, hvad det ikke ligefrem tydede på, da man fik papiret fra Fremskridtspartiet, for jeg synes også, man trænger til at definere ansvaret og arbejdsfordelingen i forbindelse med disse job, for det er meget svævende. Hvad er det for et specielt ansvar, de mennesker har, der sidder dér, og hvad er deres egentlige arbejdsområde? Jeg synes, det var interessant at få en grundigere gennemgang og nogle gode samtaler med ministeren om en præcisering af disse forhold, for det synes jeg der i allerhøjeste grad er brug for.

Dermed har jeg ikke taget stilling til, om man skal udvide disse bestyrelser, som skal have en offentlig repræsentant, men de, der sidder der i dag, tror jeg, har behov for at få specielt deres ansvar defineret ganske meget, om de har et andet ansvar, andre arbejdsområder end andre bestyrelsesmedlemmer. Det kunne nok være nødvendigt, for jeg tror, at mange står ganske usikkert over for dette spørgsmål. Jeg har godt nok set, at de får en mængde papirer, de kan læse igennem, men man kunne godt trænge til en diskussion om essensen. Det er jeg enig i.

Lysholm Christensen (KRF):

Den sproglige tone i forslaget skal ikke komme indholdet til skade. Det er et både interessant og relevant spørgsmål, der bliver rejst fra Fremskridtspartiets side, et reelt problem, som vi godt vil være med til at behandle seriøst og modtage positivt.

Vi er helt enige med forslagsstillerne i, at det i og for sig er en umulig eller yderst vanskelig opgave, man stiller disse repræsentanter for det offentlige i pengeinstitutter og lignende, for man har vel reelt ikke nogen mulighed for at udøve det ansvar og den kontrol, som man er sat til. Som det også bliver udtrykt i bemærkningerne, har denne repræsentation ikke været i stand til at forhindre sammenbrud i visse banker, så vi er helt enige i, at her har vi et reelt problem.

Men om vi uden videre kan afskaffe denne repræsentation, er vi ikke helt sikre på. Der

bør vel på en eller anden måde sættes noget andet i stedet for, og derfor kan vi ikke umiddelbart sige ja til lovforslaget, som det ligger her. Men vi mener bestemt, at det er en nærmere overvejelse værd, om det er den rigtige måde, vi udøver denne kontrol på. Vi er ikke overbevist om, at det er rigtigt, som det foregår nu, men på en eller anden måde må det offentlige vel have en mulighed for at få indsigt i dispositionerne.

Vort udgangspunktet er altså for så vidt positivt, men lad os kigge lidt nøjere på sagen for at se, om der kan findes en anden og bedre måde at løse denne opgave på.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne takke for, at man i hvert fald fra alle sider viser interesse for de problemer, der tages op i forslaget, og at man fra alle sider er nogenlunde enige om, at den aktuelle tilstand er utilfredsstillende. Så er vi jo i hvert fald kommet et stykke på vej og har åbnet vejen for den diskussion, som er nødvendig.

Både ministeren, Venstres ordfører og De Konservatives ordfører har sagt, at Fremskridtspartiet rent politisk er modstander af denne offentlige repræsentation. Men Fremskridtspartiet har også den holdning, at vi må forholde os til virkeligheden, og hvis realiteterne er, at et politisk flertal i dette Ting ønsker at bevare disse repræsentanter, synes vi, at vi som parti og Folketinget som parlament er nødt til at gøre det til noget meningsfyldt at være udpeget af ministeren. Vi synes også, at vi må tage del i det arbejde, der skal gøres, så befolkningen ikke skal gå rundt og tro, at der sidder nogle vagthunde her og varetager deres interesser, når det overhovedet ikke er tilfældet.

Jeg må indrømme over for de ordførere, der har beklaget sig over sproget i forslaget, at det kunne måske godt have været formuleret anderledes. Men jeg kan nu bedst lide at skrive tingene, som de er, så det ikke kan misforstås, og hvis det støder hr. Flemming Hansen og hr. Tommy Dinesen, som dog trods alt sammen med søens folk burde være vant til det, der er værre, så beklager jeg det naturligvis.

Men lad mig sige – og nu skal jeg nok bruge et pænt sprog og lade være med at tale om skandalerne, men om problemerne – at Fremskridtspartiet har jo bl.a. i forbindelse med problemerne i realkreditinstitutterne haft